

Po dolgem besedičenju in prepiranju z nadležnimi mešetarji je Anton končno prodal rjavko s teletom in sicer za razmeroma nizko ceno. Za lisko pa ni mogel dobiti kupca. Vsakemu se je zdela cena previsoka, tako se je Anton odločil, da pelje lisko zopet domov.

Dveurni poti pa vender ni hotel nastopiti, predno se ni odpočil in nekoliko okrepčal.

Anton jo je krenil v gostilno „Pri zlatem orlu“, kamor je redno zahajal, kadar ga je pot pripeljala v mesto. Dan je bil deževen in zato Anton ni hotel liske pustiti na dvorišču, nego jo je peljal v hlev, namenjen za tujo živino, v katerem se je nahajalo že več glav, kjer je pa bilo še dovolj prostora. Ravno ko je Anton hotel zapustiti hlev, pripeljal je neki mož dva po pol-drugo leto stara volička in ju privezal tik Antonove liske. Komaj sta bila volička privezana, sta se takoj vlegla. Mož, ki ga je pripeljal, jima je vrgel nekaj sena v jasli. Jeden voličkov je vstal in začel brskati po senu, a ni imel pravega veselja, da bi se ga lotil, drugi voliček pa še ostal ni, ter se je zadovoljil, da je prav počasno grizel pest slame, ki je ležala pred njim, a tudi to je kmalu opustil. Anton je tudi videl, da je na tleh ležeči voliček nekoliko slinast.

Vse to je bil Anton opazil, a mislil si ni nič pri tem. Ko bi bil količkaj slutil, da sta poleg njegove liske privezana volička že bolna za kugo na gobcih in parkljih, gotovo bi bil lisko takoj odvezal in kar najhitreje mogoče ž njo [zapustil pri stranskih vratih ta nevarni kraj.

Liska doslej gotovo še ni našla kuge, saj še ni prišla v neposredno dotiko z bolnima voličkoma, ki sta bila od oddaljena nekaj korakov.

Seveda pri glavnih vratih, pri katerih sta volička prišla v hlev, bi Anton svoje liske ne bil smel peljati iz hleva. Tu je bil gnoj, oziroma je bila raztresena nastelja že inficirana, to se pravi okužena.

Toda Anton je mislil samo na „župico“, ki si jo je hotel privoščiti in na družega nič. Zapustil je hlev in šel brezskrbno v gostilno, kjer se je z jedjo in s pijačo dobro okrepčal. Kmalu je bil zapleten v živahen razgovor z različnimi znanci, ki so bili zbrani v gostilni, in ni čisto nič mislil na to, da bo treba domov iti.

Šele po preteku nekaj ur se je vzdignil izza mize in je šel v hlev. Tu je videl, da je njegova liska s slastjo vživala seno, katero sta bila bolna volička onesnažila s slino in potem pustila.

Vrv, na katero je bila liska privezana, se je bila namreč nekoliko udala, tako da se je bila liska znatno primaknila bolnima voličkoma.

Anton je izročil lisko hlapcu, kateri ga je spremil na semenj, in hlapec je peljal lisko iz hleva. Pri tej priliki je liska stopila v gnoj in na nasteljo, po kateri sta bila malo ur poprej stopala bolna volička.

Liska je bila zdaj povsem okužena, tako na gobcu, kakor na parkljih.

Hlapec je lisko vodil na vrvi domov. Ko je ž njo stopil na domače dvorišče, je zajedno prišla v hišo velika nesreča. Kuga na gobcih in na parkljih.

Pozno zvečer in nekoliko nadelan prišel je tudi Anton domov, in niti v sanjah si ni mogel misliti, kako grozen gost se po njegovi lastni krivdi nudi pod njegovo streho.

(Dalje sledi.)

Kranjska kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu.

V uradnem glasilu dične c. kr. kmetijske družbe vojvodinje Kranjske, to je v „Kmetovalcu“, kakor tudi v družih na Kranjskem izhajajočih listih beremo objavo, da se prične na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu na Dolenjskem, prihodnje šolsko leto 1899 1900 s 4. novembrom t. l. Ne moremo si kaj, da bi pri tej priliki tudi zunaj Kranjske slovenske premožnejše, napredne gospodarje, na to šolo, katera ima v tekočem šolskem letu, kakor smo zvedeli 35 učencev, in to iz vsih slovenskih pokrajin, ne opozarjali. Šola je popolnoma narodna slovenska, vender se tudi nemščina kakor predmet v nji poučuje. Ona je popolna nižja kmetijska šola, to je taka, v kateri se učenci teoretično in praktično v vseh kmetijskih predmetih poučujejo. Poučujejo se torej v vinogradstvu, — v tem posebno temeljito — kletarstvu, sadjarstvu, poljedelstvu, živinorejstvu, kmetijskem knjigovodstvu, čebelarstvu itd. Učenci te šole poučujejo se pa tudi v vseh predmetih nižje realke, torej i v krščanskem nauku, stilistiki, aritmetiki, kemiji, fiziki, naravoslovju, zemljepisju, risanju stavbeniških načrtov ter kmetijskih orodij in strojev, petju itd. Učenci preskrbljeni so v zavodu s hrano, stanovanjem, posteljnem in životnim perilom. Vodstvo polaga, kakor nam je do dobrega znano, posebno pozornost tudi na to, da se v obče pošteno in krščansko vzgajajo, ter k varčnosti napeljujejo. Za hrano, stanovanje in posteljno perilo plačuje vsak učenec po 30 kr. na dan, šolnina znaša za obedve šolski leti 40 gld. Tisti učenci, kateri to šolo z dobrim uspehom dovrše ter doma na lastnem gospodarstvu ostanejo, uživajo tudi pravico do dveletne vojaške prezentne službe. Dobro nam je znano, da se je na tej šoli že dosti mladenčev izšolalo, kateri zdaj doma prav izgledno gospodarijo. Kranjski in zunaj kranjski premožnejši gospodarji, katerim je na tem ležeče, da se vaši sinovi temeljito v vinogradstvu in v vsem ostalem kmetijstvu pouče, pošljite vaše gospodarstvu namenjene sinove v to šolo, nikoli se ne bode te tega koraka pokesali.